

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Forlig eller ikke forlig – nu har jeg ikke taget teksten med til fempunktserklæringen fra den dag; sagen blev på en eller anden måde forliget dernede. Det er en klar tilståelsessag. Vi beklager, vi lover ikke at gøre det igen, og vi erkender erstatningspligt. Og jeg kan huske, at sidste paragraf siger, at denne erklæring vil være juridisk bindende for A/S Storebæltforbindelsen.

Jeg skal også erindre om, at hvad ansvaret angår, er sagen jo ikke anlagt mod A/S Storebæltforbindelsen, men mod kongeriget Danmark ved den danske regering.

I øvrigt har EF-aspektet meget stor vigtighed, og jeg tilslutter mig fuldt ud justitsministerens opfattelse: at det for partierne selvfølgelig vil være overordnet vigtigt, at vi ikke skader danske interesser. Jeg så gerne den sag fjernet fra Domstolen; jeg har aldrig ønsket den frem. CD har fra starten af rådet regeringen til at få den forligt og væk fra Domstolens bord, således at den handelsmæssigt, diplomatisk og ordentligt på enhver måde kunne afhandles uden nogen domstols medvirken. Men det, der irriterer os så meget, er, at der er meget større interesser på spil for Danmark, end om vi vinder eller taber den sag.

Hovedinteressen for Danmark er, at vi har et godt navn som en hæderlig handelspartner blandt vore EF-kolleger. I betragtning af de mange hundrede milliarder, der skal bruges på forskellige anlægsarbejder i Europa i de kommende 5–10 år, er det en overordnet dansk interesse, meget mere i penge og i prestige, at vi har et godt navn. Derfor er det overordnet vigtigt, at også den danske del af undersøgelsen bliver så hæderlig og åben som muligt og blotlægger tingene klart, i værste fald placerer et ansvar og drager nogle konsekvenser, men det skal vi selvfølgelig slet ikke tage stilling til i dag.

Kan man f.eks. prækvalificere et konsortium, som man kender nøjagtigt, har alle oplysninger på, for så, når det indgiver sit tilbud, at meddele: Jer har vi ikke tillid til? Det er, hr. justitsminister, langt mere skadeligt for Danmarks chance for at få opgaver og tjene valuta og gøre sig set og hørt i Europa end alt det andet, vi går og er bange for. Vi er små i Europa, og det bliver vi ved med at være, men EF inklusive Kommission og Domstol er ikke nogen stor Bastian, som bare vil putte det lille, yndige, uskyldshvi-

de Danmark grundigt ned i blækhuset. Vi bliver ved med at være små, og de andre bliver ved med at være store; det er betingelserne. Det er bl.a. en del af vores fordel, og derfor tror jeg, at vi har meget mere på spil end det, der egentlig er fremgæet af justitsministerens udtalelser.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg synes, det er vigtigt, at ikke også oppositionen begår fejl i denne sag, men da jeg hørte justitsministerens sidste indlæg, kunne jeg blive bange for, at vi har misopfattet et eller andet.

Derfor vil jeg stille det meget konkrete spørgsmål – og det er også afgørende for vores holdning til de videre forhandlinger i Retsudvalget: Vil regeringen for Domstolen i Luxembourg procedere på, at der ikke er begået fejl fra regeringens og fra dansk side i det hele taget i forbindelse med køb dansk-klausulen? For hvis regeringen vil procedere på det, er det jo indtil videre en sag for Domstolen.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Vi kan da ikke slutte denne debat, uden at justitsministeren svarer på det spørgsmål, som hr. Ole Espersen har stillet. Når jeg synes, det er vigtigt, er det, fordi der i den pressemeddelelse fra Venstres Pressetjeneste tirsdag den 5. september 1989, der blev udsendt af udenrigsministeren vist et kvarter før ministermødet, står: »Vist har vi begået meget alvorlige fejl . . .«.

Som en uddybning af det spørgsmål, hr. Ole Espersen stillede, beder jeg justitsministeren her fra talerstolen fortælle, hvilke alvorlige fejl det er, regeringen mener de har begået. Og hvis justitsministeren ikke skulle have lyst til at svare, vil jeg gerne spørge Venstres ordfører, om Venstre står fuldt og helt bag den pressemeddelelse, der blev udsendt tirsdag den 5. september 1989 af udenrigsminister og formand for Venstre hr. Uffe Ellemann-Jensen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.